

Λκ 13,10-17

Ἡ θεραπεία τῆς συγκύπτουσας

Ἐπῆρχε ἐποχή, παιδιά, πού τιμωροῦσαν τοὺς καταδικασμένους σέ θάνατο μ' ἓνα **φοβερό βασανιστήριο**: Ἐδεναν τόν κατάδικο σφιχτά πάνω σ' ἓνα πῶμα καί τόν ἄφηναν ἔτσι νά ἀργοπεθαίνει. Καταλαβαίνετε τί δυσωδία, τί φρίκη γιά τόν ζωντανό! Φαντασθεῖτε κάποιοις νά τοῦ ἔκοβε τὰ δεσμά καί νά τόν ἀπελευθέρωνε!

Ἐπῆρχε καιρός πού **ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα ἔμοιαζε μ' ἓναν τέτοιο κατάδικο** δεμένο πάνω σ' ἓνα ἀπαίσιο πῶμα: τό πῶμα τῆς ἁμαρτίας. Ἦταν κολλημένοι οἱ ἄνθρωποι μέ τὰ πάθη τους, δέν μπορούσαν νά ἀπαλλαχθοῦν. Τά ὑπερηρετοῦσαν σάν θεούς. Θά ἔχετε ἀκούσει ὅτι λάτρευαν τή θεά τῆς πορνείας, τόν θεό τοῦ μεθυσιοῦ, τόν θεό τοῦ πολέμου... Ἔτσι ὅμως χάλκευαν ἀλυσίδες πού τοὺς κρατοῦσαν σφιχτοδεμένους μέ τό ἀπαίσιο πῶμα. Μόνοι τους ἦταν ἀδύνατο νά ἀποδεσμευτοῦν, ὥσπου ἦρθε Κάποιος καί τοὺς ἐλευθέρωσε!

Αὐτό τό γεγονός θά γιορτάσουμε σέ λίγες μέρες: **τόν ἐρχομό τοῦ Θεοῦ στή γῆ μας γιά νά σπάσει τὰ δεσμά μας!** Συμπονώντας τήν ἀλυσοδομένη ἀνθρωπότητα, ἄφησε τή δόξα τ' οὐρανοῦ καί ἦρθε ἀνάμεσά μας. Ἐγινε ὁ Θεός ταπεινός ἄνθρωπος, γιά νά γίνει ὁ λυ-

τρωτής καί σωτήρας μας. Γιά νά απαλλαχθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπό τίς ἁμαρτίες τους καί νά ἔχουν τή δύναμη νά νικοῦν τά πάθη τους· γιά νά μποροῦν μέ τή χάρη του νά ἀγαποῦν, νά συγχωροῦν, νά ἐλεοῦν... Γιά νά ἀνορθωθεῖ ἡ ἀνθρωπότητα, πού ἔμοιαζε γιά χρόνια καμπουριασμένη, διπλωμένη στά δυό, μέ τό κεφάλι νά βλέπει μόνο κατά γῆς. **Ἐμοιαζε ἡ ἀνθρωπότητα μέ τή συγκύπτουσα γυναίκα τοῦ Εὐαγγελίου** πού διαβάζεται κάθε χρόνο στήν Ἐκκλησία μας **τρεῖς Κυριακές πρίν ἀπό τά Χριστούγεννα.**

Γιά **δεκαοκτώ ὁλόκληρα χρόνια** ἦταν ἡ γυναίκα αὐτή **κυρτωμένη**. Τήν εἶχε δέσει ὁ σατανᾶς καί τῆς ἦταν ἀδύνατο νά ἀνασηκωθεί, νά δεῖ τόν κόσμο γύρω της, νά ἀντικρίσει τόν οὐρανό πού ἀπλωνόταν πάνω της. Μέ τό κεφάλι συνεχῶς σκυμμένο, ἔμοιαζε περισσότερο μέ τετράποδο ζῶο παρά μέ ἄνθρωπο. Τί τῆς συνέβη; Δέν πρόσεξε ἡ δύστυχη στή ζωή της, ἁμάρτησε σοβαρά, κι ἄφησε τόν διάβολο νά μπεῖ μέσα της· κι αὐτός ἔδωσε τήν ψυχή της, παραμόρφωσε καί τό σῶμα της.

Μετάνιωσε ὅμως ἡ συγκύπτουσα γυναίκα ἀληθινά. Κατάλαβε τό λάθος της, ζήτησε συγγνώμη ἀπό τόν Θεό καί στό ἐξῆς δέν ἔλειπε ἀπό τόν Ναό καί τή συναγωγή. **Τό σῶμα της καμπουριασμένο, ἀλλά ἡ ψυχή της στραμμένη πρὸς τά ψηλά.** Δέν χόρταινε νά προσεύχεται καί ν' ἀκούει τά λόγια τῆς Γραφῆς.

Ἦτοι τή συνάντησε ὁ Χριστός **ἓνα Σάββατο στή συναγωγή.** Γιά μιὰ ἀκόμη φορά ἡ συγκύπτουσα δέν λογάρισε οὔτε τόν κόπο οὔτε τά σχόλια τῶν ἀνθρώπων. Ἔσυρε τά βήματά της ταπεινά καί μέ λαχτára ἐκεῖ πού οἱ ἰουδαῖοι μελετοῦσαν τόν Νόμο τοῦ Θεοῦ.

Βλέποντας ὁ Κύριός μας κάτω ἀπό τό καμπουριασμένο σῶμα της μιὰ ψυχὴ ταπεινὴ, γεμάτη πίστη καί μετάνοια, τῆς εἶπε: **«γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου».** Δηλαδή «εἶσαι πλέον ἐλεύθερη ἀπὸ τὴν ἀσθενεία σου, λύθηκαν τά δεσμά μέ τά ὁποῖα σέ κρατοῦσε δεμένη ὁ σατανᾶς!». Καί λέγοντας τά λόγια αὐτά, ἀκούμπησε πάνω

της τὰ ἅγια χέρια του. Ἀρκοῦσε, βέβαια, ὁ παντοδύναμος θεϊκός του λόγος γιά νά ἰσιώσῃ τό κυρτωμένο της κορμί. Τήν ἄγγιξε, ὥστόσο, καί μέ τό χέρι του γιά νά τῆς δείξῃ ὅλη τή συμπόνια καί τή στοργή του.

Τήν ἴδια στιγμή, **«παραχρῆμα»** σημειώνει ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ἡ γυναίκα ἀνορθώθηκε, ξεδιπλώθηκε τό ταλαιπωρημένο σῶμα της, καί ξέσπασε σέ δοξολογία πρὸς τόν Θεό.

Δέν χάρηκε ὅμως καθόλου μ' αὐτό πού συνέβη ὁ **ἀρχισυνάγωγος**, ὁ φαρισαῖος πού εἶχε τήν εὐθύνη γιά τήν τάξη στή συναγωγή. Ἀγανακτισμένος σπράφηκε πρὸς τόν λαό καί εἶπε: «Ἐξί μέρες εἶναι ἐργασίμες· σ' αὐτές νά ἔρχεστε γιά τή θεραπεία σας κι ὄχι τή μέρα τοῦ Σαββάτου!».

Μά ἡ συγκύπτουσα δέν εἶχε ἔρθῃ στή συναγωγή γιά νά θεραπευτεῖ... Γιατί, λοιπόν, φωνάζει ὁ ἀρχισυνάγωγος; Ἐπειδὴ τόν τσίμπησε **τό ἀγκάθι τοῦ φθόνου**. Ἐνοχλήθηκε πού ὁ Χριστός θεράπευσε τή γυναίκα, ἐνῶ ὁ ἴδιος δέν εἶχε αὐτή τή δύναμη. Πῶς ὅμως νά σπραφεῖ ἐνάντια στόν Χριστό; Βρῆκε ἕναν πλάγιο τρόπο: νά Τόν κατηγορήσῃ ἔμμεσα στόν λαό ὅτι δῆθεν παραβαίνει τήν ἀργία τοῦ Σαββάτου.

Σχίζει ὅμως ὁ Κύριος **τῇ μάσκα τῆς ὑποκρισίας του** καί τοῦ λέει: «Ἄν κάθε Ἰουδαῖος τό Σάββατο λύνει τό βόδι ἢ τό γαῖδούρι του καί πηγαίνει γιά νά τό ποτίσῃ, δέν ἔπρεπε τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου νά λυθεῖ ἀπό τά δεσμά τοῦ σατανᾶ αὐτή ἡ γυναίκα, πού εἶναι “παιδί τοῦ Ἀβραάμ”, δηλαδή πιστό παιδί τοῦ Θεοῦ;». Καταντροπιάστηκε ὁ ἀρχισυνάγωγος, δέν ἤξερε τί νά ἀπαντήσῃ. Ἐμεινε ὅμως δυστυχῶς δεμένος μέ τίς φοβερές ἀλυσίδες τοῦ φθόνου του.

Δύο ἄνθρωποι πρωταγωνιστοῦν σ' αὐτή τήν εὐαγγελική περικοπή: α) ἡ συγκύπτουσα, πού ὁ Χριστός ἀπελευθέρωσε ἀπό τά δεσμά της καί β) ὁ ἀρχισυνάγωγος, πού ἔμεινε δυστυχῶς δεμένος μέ τά δεσμά τοῦ φθόνου.

Ἡ δική μας ἡ ψυχὴ ἄραγε μέ ποιόν ἀπό τούς δύο μοιάζει; Εἶναι ἐλευθέρη ἀπό δεσμά ἢ μήπως κάποιες βαρεῖες μυστικές ἀλυσίδες τήν κρατοῦν ἀλυσσοδεμένη; **Ὅλα τὰ πάθη καί οἱ ἀδυναμίες** -ζήλια, ἐγωισμός, κακία, περιέργεια, θυμός, ψέμα... (*προκαλοῦμε καί τὰ παιδιά ν' ἀναφέρουν ὅ,τι μποροῦν νά σκεφτοῦν*)- γίνονται **δεσμά γιά τήν ψυχὴ μας**. Κάθε φορά πού κατηγοροῦμε τούς ἄλλους ἢ μιλοῦμε μέ θράσος καί ἀναίδεια, κάθε φορά πού καταστρέφουμε τήν ἀγνότητά μας... μᾶς σφιχτοδένει ὁ ὕπουλος ἐχθρός μας. Ἰδιαίτερα στήν ἐποχὴ μας ἐπινόησε καί **νέου τύπου δεσμά: τό κινητό, τό διαδίκτυο...** πράγματα πού θά μπορούσαν νά μᾶς εἶναι χρήσιμα καί νά μᾶς ἐξυπηρετοῦν, ἂν δέν προσέξουμε μᾶς ἀλυσσοδένουν, ὥστε νά μιλοῦν σήμερα οἱ εἰδικοί γιά **ἐπικίνδυνες ἐξαρτήσεις**.

Ποίος μπορεῖ νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπ' ὅλα αὐτά τὰ δεσμά; **Ὁ μόνος λυτρωτὴς καί σωτὴρας, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.**

Μ' ἓναν μόνο **λόγο** καί μ' ἓνα **ἄγγιγμα** ἀπελευθέρωσε τή συγκύπτουσα. Ἔτσι ἐλευθερώνει κι ἐμᾶς, μ' ἓναν μόνο λόγο καί μέ ἓνα ἄγγιγμα. Ὅταν μᾶς ἀγγίζει **τό πειραχήλι** τοῦ πνευματικοῦ κι ἀκοῦμε ἀπό τὰ χεῖλη του **«ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σέ ἔχει λύσει καί συγχωρήσει!»**, γίνεται **ἓνα θαῦμα**: Σπᾶνε ὅλα τὰ δεσμά τῆς ψυχῆς μας! Ἀρκεῖ, βέβαια, νά τὰ ἔχουμε καταθέσει μέ εἰλικρίνεια μπροστά στόν ἐξομολόγο.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἔδωσε στούς μαθητές του αὐτὴ τήν ἐξουσία νά λύνουν τίς ἁμαρτίες μας: **«ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς», τούς εἶπε, «ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ»** (Μθ 18,18). Δηλαδή «ὅσα λύσετε στή γῆ θά εἶναι λυμένα καί στόν οὐρανό». Αὐτὴ τήν ἐξουσία παρέλαβαν στή συνέχεια οἱ διάδοχοι τῶν ἀποστόλων, οἱ ἐπίσκοποι. Καί κάθε ἐπίσκοπος τήν παραδίδει στούς ἱερεῖς πού γίνονται ἐξομολόγοι καί ἀναλαμβάνουν τό μεγάλο αὐτό ἔργο, ν' ἀπελευθερώνουν τήν ψυχὴ μας.

Στό πρόσωπο τοῦ κάθε ἐξομολόγου βλέπουμε τόν ἴδιο τόν

Χριστό. Μέ αγάπη μᾶς περιμένει πάντοτε, γιά νά μᾶς δώσει τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ὅλα ὅσα κάναμε, εἶπαμε, σκεφτήκαμε τά γνωρίζει ὁ Χριστός. **Τίποτε δέν ξέφυγε ἀπό τό θεϊκό του βλέμμα.** Περιμένει, λοιπόν, νά τά ὁμολογήσουμε μέ εἰλικρίνεια, γιά νά σπάσει τά δεσμά μας.

Ὁ διάβολος, βέβαια, κάνει τό πᾶν γιά νά μᾶς κρατήσει ἀλυσσοδεμένους μέ τρεῖς ἀκόμη γερές ἀλυσίδες:

✱ μέ τή **ντροπή**· μᾶς τήν πῆρε τήν ὥρα πού κάναμε τήν ἁμαρτία καί μᾶς τήν ἐπιστρέφει τώρα μέ τόκους ὁ παμπόνηρος, γιά νά μήν ἀπελευθερωθοῦμε!

✱ μέ τήν **ἀναβολή**· μᾶς ξεγελᾷ ψιθυρίζοντάς μας νά ἐξομολογηθοῦμε μιά ἄλλη φορά, γιά νά χάσουμε τήν εὐκαιρία πού τώρα μᾶς προσφέρεται.

(Περисσότερα γιά τά δύο παραπάνω ἐμπόδια βλ. «Ὁ Θεός στήν Καινή Διαθήκη», Βοήθημα Κατωτέρου Κατηχητικοῦ Β΄, ἔκδ. «Χριστιανική Ἐλπίς», σ. 59-60).

✱ μέ τήν **ἀνειλικρίνεια**· «μήν τά πεῖς ὅλα... ἐκεῖνο δέν λέγεται... ἢ ἔστω, πές το κάπως, ἀλλά ὄχι ἀκριβῶς ὅπως ἔγινε... ἄς μήν τό καταλάβει ὁ πνευματικός...». Ἔτσι ὅμως μένεις δεμένος μέ τήν ἁμαρτία σου. Ἦρθε ὁ Χριστός νά σέ ἐλευθερώσει, νά σοῦ κόψει ὅλα τά δεσμά, κι ἐσύ πέφτεις πάλι πάνω στό πῶμα τῆς ἁμαρτίας! Τί φοβερό! Καί μένουν μέσα σου οἱ ἐνοχές, οἱ τύψεις, τό βάρος...

Πλησιάζουν Χριστοῦγεννα. Ὁ Χριστός ἔρχεται στή γῆ μας γιά νά λύσει τά ἔργα τοῦ διαβόλου (βλ. Α΄ Ἰω 3,8) κι ὅλα τά δικά μας δεσμά! Καταδέχεται νά γεννηθεῖ μέσα σ' ἕναν σάβλο, γιά νά μᾶς δείξει τήν ἐπιθυμία του νά γεννηθεῖ καί στή δική μας τήν καρδιά, κι ἄς εἶναι βρόμικη ἀπό τίς ἁμαρτίες. Μπορεῖ μέ τή χάρη του νά τήν καθαρῶσει καί νά κάνει τό ἀχούρι μας ἕναν ὁλοκάθαρο ναό! Ἀρκεῖ νά τό θελήσουμε. Κι ὅπως ἡ συγκύπτουσα ὁδήγησε τά βήματά της στή συναγωγή, νά ὁδηγήσουμε ἐμεῖς τά βήματά μας στήν Ἐξομο-

λόγηση. Μᾶς περιμένει ὁ Χριστός! Θέλει νά σπάσει τὰ δεσμά μας, γιά νά γιορτάσουμε φέτος ἀληθινά Χριστούγεννα. Ἀμήν!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση τοῦ θέματος μέ προβολή.
2. Ὑλικό προετοιμαστικό γιά τήν Ἑξομολόγηση.
3. Τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.
4. Παιχνίδι: Χριστουγεννιάτικο memory.
5. Κατασκευές: α) τσόχινα δεντράκια, β) φαναράκι.

Ὑποσημείωση

Στό μάθημα αὐτό ὁ κάθε κατηχητής χρειάζεται νά ἐπιμένει στά σημεῖα ἐκεῖνα πού κρίνει ἀναγκαῖα προκειμένου νά ἐνθαρρύνει τὰ παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ του νά ἐξομολογηθοῦν πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα καί νά τὰ βοηθήσει σέ μιὰ σωστή προετοιμασία.